

Sygn. akt I C 1097/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Eliza Skotnicka

Protokolant: p.o. prot. sąd. Anna Ludwiniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2020 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko G. K.

o zapłatę 5 551,17 zł

I. zasądza od pozwanej G. K. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4 551,17 (cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt jeden 17/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 13 grudnia 2019 roku do 3 grudnia 2020 roku, z tym że należność główną rozkłada na 15 rat w tym 14 rat po 300 zł i ostatnia 15 rata wyrównująca w kwocie 351,17 zł płatne do 15 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej 1571,94 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 5551,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 grudnia 2019 r. oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że powód 27 czerwca 2017 r. zawarł z pozwaną umowę o korzystanie z karty kredytowej (...) nr (...), ewidencjonowanej na rachunku (...), na okres 12 miesięcy, która zgodnie z §2 umowy była automatycznie przedłużana na kolejne miesiące. Pozwana nie wywiązała się z umowy mimo wezwań, stąd powód złożył jej pismem z 12 lipca 2019r. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Całość zobowiązania stała się wymagalna w dniu 21 października 2019r., tj. po upływie 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych banku 12 grudnia 2019r., wskazując wysokość zobowiązań pozwanej w kwocie 5551,17 zł, na którą składały się: należność główna - 5117,67 zł; odsetki umowne według stopy procentowej 10% naliczone od kwoty 5117,67 zł za okres od dnia 7 marca 2019 r. do dnia 12 grudnia 2019r. Pozwana do dnia wytoczenia powództwa nie uregulowała roszczenia powoda.

Pozwana G. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty z 16 stycznia 2020 r. wydanego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie VI Nc-e (...) wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając nieudowodnienie roszczenia w całości oraz brak przedłożenia do pozwu umowy i harmonogramu spłaty. Pozwana zaprzeczyła, aby występowała do strony powodowej o „uwolnienie” tak wysokiej kwoty.

Pozwana G. K. na rozprawie 3 grudnia 2020r. uznała wysokość dochodzonych roszczeń i wyjaśniła, że wnuk pomagał jej w założeniu konta i to on korzystał z karty kredytowej, gdyż rozpoczynał działalność gospodarczą. Pozwana wniosła o uwzględnienie dokonanych w toku postępowania wpłat w wysokości łącznej 1000 zł oraz o rozłożenie na raty zadłużenia, wskazując że jest w stanie spłacać po 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana dokonała dwóch wpłat po 500 zł na poczet zadłużenia w dniach 14 października 2020r. i 13 listopada 2020r. pozwana zezwoliła swojemu wnukowi na korzystanie z jej karty kredytowej, lecz wnuk miał samodzielnie spłacać swoje zobowiązania. Pozwana nie wiedziała, że na jej koncie narasta zadłużenie wobec strony powodowej.

Pozwana G. K. obecnie ma (...) lat, zamieszkuje wraz z mężem w wieku lat (...) i wnukiem, który się nimi opiekuje. Pozwana utrzymuje się z emerytury w wysokości 2300 zł oraz emerytury męża w wysokości 1800 zł. Koszty utrzymania mieszkania wraz z opłatami za media wynoszą ok. 1250 zł miesięcznie, pozwana spłaca miesięcznie kredyt w innym banku, gdzie rata wynosi ok. 150 zł miesięcznie. Wnuk pozwanej nie przyczynia się do wspólnego utrzymania, nie ma pracy, nie ma własnej rodziny, jest na utrzymaniu pozwanej i jej męża. Wnuk pozwanej opiekuje się dziadkami, wozi ich do lekarzy i na zakupy.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanej k. 138;
- dowody wpłat k. 135,136.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części, co do kwoty 4551,17 zł, przy czym zasadny był wniosek o rozłożenie tej należności na raty.

Z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową wynika, że pozwana zawarła ze stroną powodową umowę o kartę kredytową oraz, że nie dokonała spłaty całości zadłużenia. Pozwana ostatecznie nie kwestionowała skuteczności wypowiedzenia umowy oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Pozwana wskazała, że dokonała dwóch wpłat po 500 zł w toku postępowania i wniosła o zaliczenie tych wpłat na poczet zadłużenia, a ponadto o rozłożenie długu na raty po 300 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu dokumenty przedłożone przez stronę powodową były wiarygodne i pozwalały na ustalenie, że pozwana zalegała wobec powoda ze spłatą zadłużenia z tytułu wykorzystanego limitu na karcie kredytowej oraz odsetek umownych w łącznej kwocie 5551,17 zł, jednakże pozwana w toku postępowania dokonała spłaty zadłużenia w kwocie 1000 zł, stąd na dzień zamknięcia rozprawy zgodnie z art. 316 k.p.c. jej zadłużenia wynosiło 4551,17 zł. Skoro powódka otrzymała spłatę zadłużenia w toku postępowania powinna o tę kwotę ograniczyć żądanie pozwu. Brak modyfikacji żądania pozwu w tym zakresie skutkowało oddaleniem powództwa w części obejmującej spłatę. Skoro pozwana zawarła umowę o limit kredytowy na karcie kredytowej, to zgodnie z jej treścią na podstawie art. 353 k.c. i 354 k.c., obowiązkiem pozwanej było dokonanie spłaty należności, zgodnie z harmonogramem przedstawianym pozwanej przez powodowy Bank. Jak wynika z treści dołączonych do pozwu dokumentów, pozwana nie spłaciła w całości zaciągniętego zobowiązania. W związku z tym zgodnie ogólnymi zasadami wyrażonymi w art. 353 k.c. i art. 354 k.c. pozwana jako dłużnik powinna spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania. Pozwana zobowiązana była spłacać zadłużenie z karty zgodnie umową i bieżącymi zestawieniami wystawianymi przez powodowy Bank w kwotach i terminach wymagalności w nich oznaczanych. Pozwana z obowiązku tego w całości nie wywiązała się, co uprawniało wierzyciela do wypowiedzenia umowy oraz naliczania należnych odsetek umownych i kosztów wymienionych w regulaminie i cennikach banku.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 4551,17 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od 13 grudnia 2019r. do dnia wydania wyroku tj. 3 grudnia 2020r. i jednocześnie zasądzoną należność główną rozłożył na raty zgodnie z art. 320 k.p.c.

W myśl art. 320 k.p.c. Sąd w szczególnie uzasadnionych wypadkach może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W ocenie Sądu postawa pozwanej wskazuje, że nie lekceważyła ona swoich zobowiązań, a brak regularnej spłaty zadłużenia był spowodowany brakiem wiedzy o istniejącym zadłużeniu. Pozwana w istocie została wprowadzona w błąd przez swojego wnuka, którego upoważniła do korzystania z limitu kredytowego na karcie. Pozwana jest osobą w podeszłym wieku, ma (...) lat, a jej mąż ma (...) lata. Pozwana wraz z mężem i wnukiem utrzymują się ze świadczeń emerytalnych w łącznej wysokości 4100 zł, miesięczne koszty utrzymania mieszkania to kwoty ok. 1250 zł, ponadto wyżywienie i zakup niezbędnych leków, czynią możliwym uiszczanie rat po 300 zł miesięcznie bez uszczerbku dla koniecznych kosztów zwykłej egzystencji. Mając na uwadze postawę pozwanej, fakt że odpowiedzialnie poczuwa się ona do obowiązku spłaty zadłużenia oraz, że już w toku postępowania spłaciła dług w kwocie 1000 zł, a także uwzględniając wiek, stan zdrowia pozwanej i jej męża, Sąd uznał że zachodzi przesłanka do rozłożenia zasądzonej należności na 15 rat, w tym 14 równych po 300 zł i ostatnia wyrównująca rata w wysokości 351,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c, przyjmując że strona powodowa wygrała proces w 82%, a poniesione przez nią koszty wyniosły 1917 zł, w tym opłata sądowa od pozwu w kwocie 100,- zł, 1800 zł wynagrodzenie z tytułu zastępstwa procesowego oraz 17 zł z tytułu opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa. Stąd 82% z kwoty 1917 zł stanowi kwotę 1571,94 zł tytułem części poniesionych przez powoda kosztów postępowania, podlegających zwrotowi zgodnie z wynikiem procesu. Należy podkreślić, że powództwo zostało oddalone co do kwoty 1000 zł. Strona powodowa nie cofnęła pozwu w tej części, a zatem w tym zakresie proces przegrała.